

לביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	18:37	18:39	18:38
יציאה:	19:27	19:28	19:28
ר"ת:	20:13	20:15	20:14

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:19

פרשת נצבים-וילך

עלון מס': 382

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

לעולם אני לא אשם...

נקיים, ואם הם עברו ח"ו איזה עברה הם מלקים את עצמם עליה זמן רב, באפן טבעי זה גורם להם לדכאון, קשה להם להאמין שאם הם יחזרו בתשובה ה' יתברך יסלח להם על עוונותיהם, וממילא הם אפילו אינם מנסים לתקן ולחזור בתשובה. הם אומרים לעצמם - 'גם כך אין לי מחילה על מה שעשיתי'.

ודבר זה, הוא ממש פסיקה בהנהגת ה' יתברך...

הדבר החשוב ביותר הוא - להאמין שהבורא יתברך נתן לנו את הפלים והפוח להשתנות ולהיות טובים יותר, וכמו שאמר ר' נחמן מברסלב זצ"ל (לקוטי מוהר"ן תנינא סי' קיב): "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן".

משפט זה צריך להיות חקוק בלב כל אחד ואחד מאתנו: גם אם אתה חלילה סובל מדכאון וחרדות או כל הפרעה אחרת, או שאתה לחוץ מדי ומרגיש שאינך יכול יותר - דע לך, יהודי יקר, שהבורא יתברך מקדים תרופה למכה, והוא נתן כך את הפוח לתקן. אין בלבי ספק, שאם רק תאמין שאתה יכול לתקן - כבר התחלת את הדרך לרפא את עצמך, כי בלי האמונה הפשוטה הזו - קשה מאוד לתקן.

ברגע שיתחיל לבער בתוכנו 'ניצוץ האמונה' שיש בנו - שנדע שיש לנו הרבה דברים טובים, נתחיל לנצל את כל הטוב שנתן לנו ה' יתברך, ולא רק שאנחנו נשתנה להיות יהודים טובים יותר, אנחנו נשמח ונעזר לאחרים להיות כמותנו...

יהודים טובים ומאשרים. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן "בחסדך בטחתי".

לעולם אני אשם שאין די כסף בבית - גם אם אני מבזבז הרבה מים במקלחת וזה עולה הרבה כסף, אין זו אשמתי - זו גזרת הבורא יתברך.

גם אם אכלתי הרבה בבית, זה לא אומר שבגללי באה העניו והחסרון, אלא כך גזרה חכמתו יתברך, וזה המצב הכי טוב בשבילי ובשביל משפחתי.

וגם כשהורים רבו ביניהם - אין זו אשמתי, לצערנו זה קורה בבתים רבים, ואין לזה שום קשר אלי. ואף אם חלילה ההורים התגרשו - אין זה אשמתי כלל, ולא היה בידי לעשות דבר כדי לשנות את זה.

ואפילו שגרמתי צער להורים שלי - קראו להם לבית הספר שהתנהגתי שלא כראוי - זה לא אומר שאני רע ח"ו. עדין אני זוכר דבר זה על עצמי שהייתי בגיל חלודות או הנערו, והיצר הרע בתוכי היה חזק מדי, וכל אדם שעשוי מחומר עושה טעויות. אני יודע ומבין שאפשר לסלח לי גם על זה.

כיון הדבר שעשינו טעויות חמורות פעמים רבות - פגענו בכך הזוג או בבת הזוג, פגענו קשות בילדים או בהורים שלנו, ויכול להיות אפילו שעשינו עברות חמורות מן. אם נעסיק את מחשבותינו כל הזמן בהאשמה עצמית או בהלקאה עצמית, הדבר יגרם לחלישות כללית, ולא יהיה בידינו הפוח המספיק כדי לצאת לדרך חדשה ולנסות לתקן.

אפילו במצב כזה - צריכים אנו להבין היכן טעינו, לבקש סליחה מה' יתברך וממי שפגענו בו, ולקבל בלבנו 'בהחלטה אמתית' שמעתה ואילך אנחנו משנים את מעשינו.

תאמין - אפשר לתקן

אנשים המרגישים כל הזמן חוטאים ולא

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה? ברית, חתונה, בר מצוה.

יחידת המטבח לריים סעודת ערים באזור הים לאנשים שאין להם בתחום של 400 ש"ח התחמכות ב"מסעדה"

תחרי פתחים לנאכל לטעול סמאד אומרים אים להחלוצתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלום

יגאל אגוסט

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

שאלות ותשובות

מאת הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה : התקוע לחולה או ליולדת כמה תקיעות צריך לתקוע ומי מברך על התקיעה ?

תשובה : חולה או אדם שנאנס ולא שמע תקיעת שופר צריך לשמוע 30 קולות כדי לצאת ידי חובה לכולי עלמא, כמבואר במרן ס' תקד. ותוקעים תשר"ת ג' פעמים וכן תש"ת וכן תר"ת ג' פעמים ולעניין ברכה, לדעת מרן שנשים אינן מברכות ואין מברכים להם, לכן אם תוקעים להם בבית תוקעים ללא ברכה שהרי מעיקר הדין נשים פטורות ממצות שופר, וחולה אם יכול לברך בעצמו, יברך, ואם לאו הבעל תוקע יברך עבורו, אע"פ שיצא כבר ידי חובה, ואם יכול לעמוד צריך לעמוד וישמע 30 קולות ויתקע הבעל תוקע שברים ותרועה של תשר"ת בנשימה אחת, כמו שכתב מרן בב"י דיוצאים בזה לכו"ע.

שאלה מי שנמצא בביתו ושומע תקיעות מבית הכנסת הקרוב לביתו או משכנו, האם יכול לצאת בזה ידי חובה ?

תשובה : אם שומע מבית הכנסת יכול לצאת ידי חובה מכיוון שהשליח ציבור מכוון להוציא ידי חובה את כל מי ששומע, אבל אם שומע משכנו שתוקע עבור אישתו ובני ביתו אין השכן מתכוון להוציא ידי חובה ולכן צריך לבקש משכנו שיתכוון להוציא ידי חובה כמבואר במרן בס' תקפט.

שאלה : אני מסתפק הרבה פעמים אם אמרתי המלך הקדוש והמלך המשפט מה עלי לעשות?

תשובה: כתב מרן בס' תקפב שגם על הספק צריך לחזור, שכפי הנראה אמר מה שרגיל לומר כל השנה ולכן צריך לחזור, אבל היות והרבה אנשים אע"פ שאומרים, אח"כ נולד להם ספק ואינם בטוחים בעצמם, כתב בחזו"ע ימים נוראים עצה נפלאה דכשיגיע להמלך הקדוש והמלך המשפט בתפילה, ירים קצת את קולו ועל ידי זה לא יכנס לספק וזו עצה מועילה מאוד.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

לאורי נלך הכבוד המסתורי

ברצוני לשתף אתכם בסיפור מדהים שסיפר לי יהודי יקר ששמע זאת מבעל המעשה. בעיר אשדוד, התגורר יהודי בשם רבי יוסף והבה, רבי יוסף היה גבאי בית הכנסת, ובכל פעם כשמרן הגאון רבנו עובדיה יוסף היה מגיע לעיר אשדוד, היה הולך למסור שיעור בבית הכנסת של אותו גבאי, למרות שלא היה בו ציבור גדול, רבים מתושבי העיר התפלאו, מדוע מרן הגר"ע יוסף רוחש חיבה יתרה? הוא חיך, ולאחר מכן סיפר סיפור שרק הוסיף תמיהה על תמיהתם, רבי יוסף סיפר שפעם אחת התקשר ללשכת מרן הגר"ע יוסף וביקש לשוחח עמו, המזכיר ענה, שמרן נמצא כעת בפגישה עם אנשים חשובים, ואינו יכול לקבל שיחות כרגע, אך רבי יוסף אמר למזכיר, לומר למרן שזה יוסף והבה מאשדוד ותראה שהוא יענה, בתחילה לא נטה המזכיר לעשות כדברי רבי יוסף, אבל רק, אך אחרי רבי יוסף איים עליו שאם מרן ישמע שסירב להעביר את השיחה, הוא מאוד יכעס עליו, רק אז נאות המזכיר לשאול את מרן, האם להעביר לו את השיחה, כששמע מרן שרבי יוסף על הקו, אמר למזכיר להעביר לו את

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

לא שם לב

עד כמה היה שקוע בלמוד, פי כְּאַשֶׁר הָיָה נֶעַר צָעִיר בֶּן 13 שָׁנָה, בְּאַחַד הָעֶרְבִים הַיְתֵה הַפְּגֻזָה קָשָׁה, וּירוּשָׁלַיִם הַיְתֵה בְּעֶלְטָה מַחְלֶטֶת. מֶרְוֵן זְצוּק"ל עָלָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַ"שְׁטַבֵּל" שֶׁבְּשִׁכּוֹנַת בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְשִׁנֵּי בִּינְדוּ, וְהָיָה רְכוּן עַל סְפָרִים וְלוֹמֵד. תְּלִמְיָדֵי הַיְשִׁיבָה בְּמִקּוֹם הַבֵּיטוּ מִהֶרְחֹב וְרָאוּ נֵר דְּלוּק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְחָשְׁשׁוּ מִגְּנָבִים, וְהִזְעִיקוּ אֶת רַב הַשְּׁכוּנָה הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי שְׁמִשׁוֹן מִסְּפָלִיק, שֶׁהָיָה גָּאוֹן עוֹלָם, וְהוּא עָלָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְכָאֶשֶׁר רָאָה אֶת הַנֶּעַר רְכוּן עַל סְפָרָיו, נִגַּע בְּרַךְ בְּכַתְפוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יִבְהַל, וְאָמַר לוֹ שְׁלֹא עַתָּה לְלַמֵּד, מִחֻשְׁשׁ הַפְּגֻזוֹת הָאוֹיֵב. וְלִקְחוּ יָד בְּיַד לְבֵיתוֹ. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה אָבִיו שָׁל מֶרְוֵן וְאָחִיו חִפְשׁוּ אוֹתוֹ לְאַחַר שְׁנַעְלָם מִהַבֵּית, וְהָיְתָה הַתְּרוֹצְצוֹת בְּרַחֲבוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמוֹצָאוֹ. וְכָאֶשֶׁר הֶרַב מִסְּפָלִיק נִרְאָה יַחַד עִם הַנֶּעַר הַצָּעִיר, כְּעֵס אָבִיו וּבִקֵּשׁ לְהוֹכִיחוֹ עַל פְּנָיו בְּעַת כְּזוֹ, וְאָמַר לוֹ הַגָּאוֹן זְצ"ל, לֹא תִגַּע בּוֹ וְלֹא תִכְעַס עָלָיו, כִּי הוּא עֲתִיד לְצִאת גְּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל. וְזֹאת רָאָה מִגְּדֹל הַתְּשׁוּקָה שְׁלוֹ לְלַמֵּד.

ושמחת בחגך... רוצים לשמח משפחה לחג?

"יביע אומר" מחלקים
כ-800 סלי מזון
למשפחות נזקקות
באו תיהיו שותפים
עלות סל מזון = 300 ש"ח

לתרומות חייגו:
03-8000770

השיחה, המזכיר שמח בליבו ששמע לעצתו של רבי יוסף, כי אם מרן עצר את כל עיסוקיו כדי לשוחח עימו, זה סימן שהוא איש חשוב מאוד. כעת התעצמה תמיהת המכרים של רבי יוסף והבה, מה סוד הקסם שלו, שמרן מכבד אותו כל כך, ולאחר הפצרות נעתר רבי יוסף ולספר להם את סוד חיבתו של מרן כלפיו.

היכרותי עם מרן - סיפר רבי יוסף - החלה במצרים בבית הכנסת 'אהבה ואחווה', כשמרן שימש שם כסגן הרב הראשי, באותם שנים ביצר ורומם את חומת הדת והכשרות במצרים, חלק מחברי הקהילה היהודית לא היו שומרי תורה ומצוות, ואף התנכלו למרן, מרן סבל את חרפתו בדומיה, אך אני ועוד כמה חברים שהכרנו בגדלותו של מרן, לא נתנו לרוחות הזרות להטעות אותנו, ונלחמנו באותם אנשים למרות היותם 'תקיפים', לאחר שלוש שנים עזב מרן את מצרים ושב לארץ ישראל, וכך נותק הקשר, לאחר שנים כשעליתי לארץ ישראל מרן הרגיש כלפי הכרת הטוב, ובכל פעם שאני מזמין אותו למסור שיעורים, הוא לא מהסס ובא לאשדוד ומכבד אותי. מרן לימד אותנו עד היכן צריכים להגיע בהכרת הטוב, תורה עם דרך ארץ, יהי רצון שנזכה להלך לאורו.

(מתוך הספר "המלך דוד")

ניתן להשיג את כל ספרי הרב אליהו עמר באתר "אופקים בוקס"

לאשת החיל

ראש של כל השנה

ביום הראשון של ראש השנה, אומר הרב פינקוס זכר צדיק וקדוש לברכה, השכל נפתח, האדם מתלהב. הוא מכיר שיש בורא לעולם ושם לב לדברים שמעולם לא חשב עליהם. ומה עליו לעשות עם זה? להיות יהודי טוב, להיות ילדה טובה! כלנו רוצות שנה טובה, פרנסה ברווח, נחת מהילדים, בריאות ועוד המון טוב – אז חובה עלינו להפשיל שרוולים ולהתחיל לעבוד קשה.

ביום השני של ראש השנה מתחילה סוגיה אחרת, והיא: "החביבות" – "חביבין דברי סופרים!" יום זה הוא המשך ועלייה ליום הראשון, ומונחת בו תוספת של חביבות. בקדמונים מצינו לשון, שהיום הראשון הוא בבחינת "אחור" והשני הוא "פנים אל פנים". כמו שמצינו בכרובים שהיו בבית המקדש, שיש מצב של "פנים אל פנים" – שהשכינה וישראל הם בחביבות של הארת פנים, ויש מצב של "אחור" – "מצדדי אצדודי" (ב"ב עט ע"א). ואם נשאל: מה מצבם של הכרובים כיום? האם הם "פנים מול פנים" או "מצדדי אצדודי"? התשובה פשוטה: כלל ישראל נמצאים בגלות, והכרובים גם הם כביכול גלו ממקומם ונפרדו. העבודה שלנו הינה לקרב את הכרובים, שהקב"ה ישכון בביתנו.

ביום הראשון של ראש השנה משיגים התחדשות, רוצים לקיים את התורה ומצוותיה בשלמות, אך היום השני הוא רתיחה של אהבה. "פנים אל פנים" – פירושו כמו שני אנשים שמתכחלים אחד על השני, העיניים אל העיניים, הפה אל הפה, האוזניים אל האוזניים. אבל "מצדדי אצדודי" זה כבר משהו אחר לגמרי, לא מביטים ישר בעיניים, אלא פוזלים הצידה... לדוגמה: יהודי אחד, מהדר במצוות, יוצא מביתו השכם בבוקר כשהוא עטוף בטלית ותפילין, עובר ליד תיבת הדואר, ומבחין שמציץ ממנה העיתון היומי. הוא אומר לעצמו: "אבדוק רק את הכותרת הראשית!" זוהי הליכה הצידה. הצצה קטנה זו עלולה לקלקל לך את כל סוגיית "פנים אל פנים". ולא מדובר כאן על קריאת דברים אסורים, חלילה, אלא עצם ההצצה הקטנה היא כבר מבחינת "מצדדי אצדודי". תתארי לעצמך שאת גרה בירושלים ואמך גרה בבני ברק והנה בוקר אחד את מתעוררת משינה, פותחת את העיניים ולפתע היא עומדת מולך. האם לא תאמרי לה בשמחה "שלום"? יהודי קם בבוקר, את מי הוא רואה? את הקב"ה! לכן מיד הוא אומר: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים..." אבל ישנם אנשים שלא רואים את הקב"ה. הם מיד מסתכלים הצידה ורואים כוס קפה ועיתון. הם לא פונים אל "פנים מול פנים". זו לא עבירה ח"ו, אך כשקמים בבוקר לפני הכול צריכים לראות את הקב"ה. אח"כ מגיעים לכיור, ושוב הקב"ה לנגד העיניים – "ברוך אתה ה'.. על נטילת ידיים". זהו עניינם של עשרת ימי תשובה – לקנות את מדרגת "פנים מול פנים". ואיך קונים זאת? ע"י התחדשות. לעצור ולהתבונן: ממי זאת הצידה? ממי מביט לך בתוך העיניים, מי מנשק אותך בפיך? עם מי אתה כביכול מתחבק! הרב פינקוס זצ"ל ממשיך ואומר שלדעתו הטהורה זו הבעיה של הדור, שאנו עושים הכול בצורה 'מקצועית', לא מחנכים את הילדים לקבל את השייכות הרגשית, לאהוב את ה' יתברך, את התורה והיהדות. ומי אשם בזה? המצב שישנם עיתונים כשרים, משחקי מחשב כשרים וחדשות כשרות, הכול כשר! הקב"ה אומר: "המדבר הייתי לישראל!?! האם כל כך משעמם לכם?.. הרי יש לנו את פסח, שבועות, סוכות.. את השבת.. גוונים נפלאים ביהדות המתוקה! ואנחנו מחפשים ריגושים בחוץ? זוהי העבודה של ראש השנה, להתחיל מחדש את יסוד היהודי, לחיות עם הקב"ה אחד מול השני. בהמשך מגיעים ליוה"כ"פ ולאחר מכן זוכים להיכנס לסוכה, לקבל כביכול חביקה מהקב"ה, ומקיימים את מצוות חבטת הערבות שהיא כביכול נשיקה מאיתו יתברך. אבל כדי לקבל נשיקה, מוכרחים להיות עם הפנים ישר, כי אם אדם מביט הצידה, איך כביכול יוכל הקב"ה לנשקו? יזכנו הקב"ה להגיע לרוממות מעלת "פנים אל פנים" כדי שנוכל לחבוק את הקב"ה, ונזכה ל"ישקני מנשיקות פיהו" – נשיקת פנים אל פנים, שכולה אהבת ה' יתברך לישראל וממנה יושפע שפע רוחני וגשמי לכל השנה, לנו ולכל עמו ישראל!

פנינים מהפרשה

על מה לשוב בתשובה?

בפרשת ניצבים אנו קוראים את הפסוקים הבאים: "כי המצנה הזאת אשר אנכי מצוץ היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: פי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו" (פרק ל, יא - יד). נחלקו הראשונים לאיזו מצוה מתכוונת התורה, האם למצות התשובה (דעת הרמב"ן, הספורנו ובעל הטורים) או למצות תלמוד תורה (דעת הרמב"ם בפרק ג מהלכות ת"ת הלכה ח), שהרי שתיהן מצוות שאדם יכול לקיימן בפיו ובלבבו.

חשבתי בס"ד להשוות הדעות ולבאר שהפסוק מתייחס לשתי המצוות כאחת, שהרי אמרו רבותינו בתלמוד (עירובין ג, ג; גיטין ו, ו) – "אלו ואלו דברי אלהים חיים", ולמעשה הן משלימות זו את זו. נסביר את הדברים: הנה לשון הגמרא ברכות (ה:): אמר רבא ואיתימא רב חסדא: אם רואה אדם שיסורין באין עליו, יפשפש במעשיו, שנאמר {איכה ג-מ} "חפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה'". פשפש ולא מצא, יתלה בביטול תורה, שנאמר {תהילים צד-יב} "אשרי הגבר אשר תיסרונו יה ומתורתך תלמדנו". ע"כ.

כלומר, אדם שבאו עליו יסורים, צריך לחפש מהו העוון שעשה בגינו באו היסורים, שהרי הקב"ה נוהג במדה כנגד מדה, [וראה בספר הנפלא "השם רופאך" של מזכה הרבים הגאון הרב שלום ארוש שליט"א שבדק ומצא ע"פ מקורות חז"ל איזה עוון אדם צריך לתקן לכל אבר בגוף. למשל, אם אדם סובל מכאב השיניים, יתכן שציער את חברו (ע"פ בבא מציעא פה.), וכן על זו הדרך], ואם עדיין לא מצא, יתלה בביטול תורה. עוון ביטול תורה כה חמור עד שאומרת הגמ' (חגיגה ה:) שהקב"ה בוכה על מי שיכול לעסוק בתורה ואינו עוסק. אכן, כאשר אדם לומד להעריך את הזמן – שהוא למעשה החיים של האדם, יכול בנקל להקדיש עיתותיו ללימוד התורה, מכיוון שכך מרגיש תאוה לחכמתה יותר מאשר לכסף וזהב, כמאמר הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". וכדברי המדרש רבה בדברים (פרשה כו - כז) רבנן אמרי: אלו תלמידי חכמים שאוהבין דברי תורה שגמלו בְּכֶסֶף, שגָּאֵמְר (משלי טז, טז): וקנות בינה נבחר מקסף. אמר רב נחמן: מי שאוהב תורה - אינו שבע תורה. ע"כ לשון המדרש.

לכן, כאשר רוצה אדם לחזור בתשובה, וגם להתחזק בלימוד תורה, הדרך היא להעריך את הזמן שהוא יקר מכל, כמו שאמר החכם (הובא במדרש שמואל עמ"ס אבות, סוף פרק ה) – "אין אבדה כאבדת הזמן". ואז, כשחוזר בתשובה על עוון זה, מרוויח ממכה צדדים: א. זוכה ללמוד תורה כל זמן שיש לו פנאי, והיא מצוה השקולה כנגד כל המצוות (מסכת פאה פ"א מ"א). ב. ממילא גם מתרחק ממידות רעות, כמו שאמרו חז"ל שהתורה היא תבלין ליצר הרע. ג. מתרחק מעבירות – שהרי "אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד". ד. זוכה להחכים אף בעינינו עולם הזה, כמו שכתוב "תורת ה' תמימה מחכימת פתי".

ונמצא שאין מחלוקת, כי כדי לקיים את "פי המצנה הזאת אשר אנכי מצוץ היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה הוא", יש לשוב בתשובה על ביטול תורה. ועל ידי כך שאנו נבוא ונייקר את זמננו, ונחפש להרבות בעסק לימוד התורה, נרבה פרקליטים מליצי יושר שיעמדו לפניו יתברך ביום הדין ונזכה לשנה טובה ומבורכת ולגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

(הרב יוסף דהן הי"ו)

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הצלקת שהביאה ישועה

השבת היא השבת האחרונה של השנה - תשפ"ג. ידועים דברי חז"ל שנתן לתלון בשבת זו את כל שבתות השנה.

אין אנו צריכים במה להתחזק כל אחד יודע בדיוק במה הוא צריך להתחזק, באיזה נקודות הוא יכול לעזור לעצמו ולכלל יש"אל.

שמעתי מאבי מורי ורבי הגאון רבי אבנר עמר שליט"א שפרשיות אלו יש בהם רמז גדול אם אדם נצב על שלו ולא מותר אז חס וחלילה 'וילך'. זה נכון לשלום

בית, לבית הנקטת, לשכנים. ומעל הכל לדעת להתכופף לדעת תורה. הרבה יצוצו פצת בכל מיני רעיונות אבל יהודי יודע אני כפוף לדעת תורה ולא לדעה של עצמי או חברי.

ספר הרב יוסף חיים גבאי שליט"א מרביני נתניה.

היה בחור שהיה לו 'צלקת' בפנים וזה היה ממלש דוחה, הבחור היה משכמו ומעלה במדות טובות בלמוד התורה ביראת שמים ממש תפארת בחורים ונהדרם, ובשדוכים תמיד בבורים מיד היו עונים חיובי, אבל בפגישה הראשונה תמיד ירד, כשהבחורה הייתה באה לפגישה היא לא הייתה מרפזת

המשך בעמוד האחרון

המשך מוסר עם סיפור

קלל בגלל הצלקת המהרידה, וכך שדון אחר שדון יכד. הבחור היה לו הרבה עגמות נפש מהדבר, חברים טובים ובני משפחה יעצו לו לעשות 'נתוח פלסטי' וכך תסתים מסכת יסוריו, הבחור פנה אל מרן שה"ת רבנו חיים קניבסקי זצ"ל ושאל אותו האם לעשות נתוח פלסטי? ענה לו הרב: לא! ושאל מה יהיה בשדוכים? ענה לו הרב: בפעם הבא שתבוא לפגישה תספר בפגישה, ממנה נהיה הצלקת, ויהיה לך ברכה והצלחה. הבחור מקבל את דברי הרב בלא לערער, אחרי תקופה הציעו הצעה מאד טובה מפל הבחינות, ושוב המשפחה היתה בתרדה גדולה לגבי מה שיהיה, הבחור יצא לפגישה, והנה הבחור שם לב שהבחורה כמו כל הבחורות מסתכלת על הצלקת ולא מרפזת בשיחה, הבחור הרגיש לא נעים, ורצה לספר אבל לא כל כך הצליח, אבל חזקה עליו דבריו של רבי חיים קניבסקי,

ואמר לה אני רוצה לספר לך ממה נהייתה הצלקת. מספר הבחור שלפני כמה שנים הוא הלך לכתל המערבי, ובשער שכם היה ערבי עם ספין ורץ לעבר נערה יהודיה, הבחור מספר שהוא בכוחותיו הדלים לא הסס רץ לעבר הישמעאלי וקפץ עליו והתעמתו ביניהם, הנערה ברהה ונצלה, אבל המחבל הצליח לגרום לו לסריטה נוראה שהיא הצלקת, ולבנותים הגיעו כוחות ונטרלו את הישמעאלי. הבחור שם לב שהבחורה רועדת פלה, אמר לה תרגעי הכל בסדר, אני חי, עברו שנים, והבחורה נרגעה ואמרה לו דע לך ש... אני הנערה. וברוך ה' השדוך קם והתיצב, ונשאו באשור, ואמרה לו שהיא רוצה שישאיר את הצלקת כי זה האות כבוד שלה. מי ששומע לחכמי ישראל ולא מחשפן זוכה לישועות גדולות.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ר' ירון מרדכי זכאי שליט"א

הרדמת תינוק לפני הברית

מאי מיעט, מיעט סם (קידושין דף נ"א)

בסוגיתנו אנו לומדים שמתו שרוצעים את אנו של עבד עברי צריך לעשות זאת על ידי מרצע כך שהכל נעשה בכוח האדם, ולא להניח סם שגורם שיהיה נקב באוזן, ולכאורה רואים מכאן שיש לקיים את המצווה כפי שהיא כתובה בתורה ולא לשנות ולעשות בשינוי אף שבמשך השנים התחדשו אפשרויות נוספות לקיום המצווה. והנה דנו הפוסקים האם מותר להרדים את התינוק הרדמה כללית או מקומית לפני הברית מילה בכדי שלא ירגיש בצער, ובפרט כשמדובר בגר שהתגיייר והוא גדול בשנים שיש צער גדול אם לא ירדמו אותו, וראיתי בשו"ת שבט הלוי (חלק ה סימן קמז) ושם הביא דברי חז"ל בכמה מקומות שבמצות מילה המקורית ישנו צער לחינוק (ולכן גם לא אומרים שהשמחה במעונו כשמברכים ברכת מזון בסעודת ברית מילה) ושם העלה שאף שראוי שלא להרדים מכל מקום כשמדובר באדם מבוגר או במילה מורכבת אפשר להקל ובפרט כשמדובר בהרדמה מקומית.

ועוד יש לדון כאן שהרי נפסק בשולחן ערוך (אורח חיים סימן ס) שצריך כונה בשעת קיום המצווה ואם כן מי שישן בודאי שאינו מבין ובפרט כשמדובר במילה של אדם גדול, וכן נחלקו הפוסקים אם אדם ישן מופקע מקיום המצווה ונפקא מינה בחג סוכות במי שישן מחוץ לסוכה לדעת הבן איש חי צריך להעירו שילך לישון בסוכה ודעת הגרש"ז אורבך שאין צריך להעירו כיוון שכעת הוא ישן ואינו בר חיוב לקיים מצוות השיכות לסוכה, אמנם לגבי ברית מילה יש להקל כיוון שאין צריך שהאדם ימול את עצמו אלא ע"י המוהל והוא מכון למול אותו לשם מצות ברית מילה, וכן העלה להקל בשו"ת מהרש"ם (חלק ו סימן פה) שמוות להרדים אדם שנימול, וכן בשו"ת יביע אומר חלק ה (יורה דעה סימן כב) נשאל לגבי גר שהתגיייר אם מותר להרדמו לפני המילה והביאו שיטות הפוסקים שנחלקו בדיון זה והעלה להקל וכתב שכן עשה מעשה בבית שבת שלום

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

עונה גדולה מכולם (ע"ז כ' ע"ב)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים נשאלתי מאת יהודי מאוד מיוחד, שאינו מדבר לשון הרע על אף אחד, אם יש אדם שאינו מקפיד שידברו עליו, האם מותר לגלות מעלליו או שנחשב כנושא שמע שוא אפילו שאינו בוש במעשיו.

עניתי לאותו יהודי מיוחד, שאינו מרע לאף אחד, שאף אם האדם אינו מקפיד, עליו דברי גנאי אסור להגיד. וכך כתב הרמב"ם בסוף הלכות טומאת צרעת (פרק ט"ז הלכה י'), שמכתה מאיסור לשון הרע נובעת. והביא ראייה ממשה העניו בעולם, שמוחל על כבודו יותר מכולם, שאף שלא הקפיד כשדיברו עליו אהרון ומרים, נענשו מיד על ידי בורא עולם. וכך כתב החפץ חיים בכמה מקומות, ולנו את ההלכה בא להורות, שאף שאינו חושש ללעז אחרים, אין היתר לדבר עליו דיבורים אסורים (חפץ חיים עשין ג', שם כלל ב' באר מים חיים ס"ק כ"ח, שם כלל ח' סעיף א').

ולסיום אומר חיזוק באהבת ישראל, ובקרוב ממש ובא לציון גואל.

פעם רבי זלמן מוולז'ין בערב יום כיפור, שמע את פלוני אומר לאלמוני בוא ונגמור את הסיפור, אני מבקש שתסלח לי, כדי שירווח לי, טעיני שדברתי עליך לשון הרע, שזה דבר נורא. איני מוחל לך ענה לו האיש, עשית לי דבר מביש, הוצאת עלי שם רע, אין חובה למחול על כזאת עבירה (הרמ"א סי' תר"ו סעיף א').

פנה רבי זלמן מוולז'ין ליהודי הפגוע, אמר לו שרוצה לשאול אותו מדוע, הגמרא ביומא (דף ט' ע"ב) אומרת שחרבה ירושלים שהיו בה עוברי עבירה, גילוי עריות ושפיכות דמים ועבודה זרה, ואילו הגמרא במס' שבת (דף ק"ט ע"א) אמרה, שהחטא הוא כי העמידו דבריהם על דין תורה, האם יש לו יישוב לסתירה?

כשראה הרב שאין לו מה לענות, אמר: אני אגיד לך זה לא הזמן לחשות, שכל זמן שעם ישראל נהגו אחד עם השני לפנים משורת הדין, בית המקדש לא נחרב אף שנהגו שלא כדיון, אך ברגע שטענו יקוב הדין את ההר, מכאן ואילך היותר נגמר, והחרב הקב"ה את בית מקדשנו, ועד היום דבר זה בעוכרינו.

ולכן אם אדם רוצה שהקב"ה יתנהג עמו לפנים משורת הדין, ישתדל בכל עוז ותעצומות האבין, ולמחול ולסלוח לכל עם ישראל, ובא לציון גואל.

ניתן לשמיעת היוזק קצר (מדיקה הוצ'י) מדי יום בינומי בשמירת הלשון בטל: 077-2222-069 שלושה 3 יאהר כך הקש 1. כמו כן ניתן לקבל הומי (מיזחה) ליומי הרבים בשמירת הלשון בטל: 052-768-3816.

שותפים!
בשעה טובה קיבלנו היתר
לעוד שתי קומות
ולכם יש אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

צרו קשר:
03-8000770

היצה להוות שותף באחוקת תורה של למעלה מ-120 אברכים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני ברק מציע לכם שותפות גם באחוקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו:
03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה